

Værdierne derimellem. Jeg gad dog nok vide, om man tør forudsætte en saa stor Rundskab. Rigesaa forholder det sig med alle de andre Varer. Tag f. Ex. Manufakturvarer. Sa, Silke er Silke, og der hører ikke saa overmaade Meget til at skjelne mellem Silke og andet Textilprodukt. Men hvor forskjellig er ikke Værdien af Silke baade efter Vægt og Maal. Tør man forudsætte en saadan Rundskab hos Toldvæsenet? Jeg tror det ikke. Og endnu mindre drifter jeg mig til at forudsætte, at indsendte Gaffuraer ere rigtige. Naar saa store Interesser afhænge deraf, naar det er saa vanskeligt at afgjøre, at der er Svig til Stede, eller at man har havt Svig til Hensigt, er Fristelsen for Bedkommende saa ikke overvældende til at enes om en lavere officiel Pris, og afgjøre det Øvrige under Haanden? Jeg tror nok, at man kan sige, at der, hvor man har gjort Erfaringer med Hensyn til Værditold, gaa de netop i den Retning, at man ikke kan stole paa egne Angivelser. Vi se jo i andre Forhold, hvor lidt man kan stole paa Selvopgivelser, hvorfor skulde man saa mere kunne stole paa dem her end andet Steds? Vigningskommissionen i Kjøbenhavn vil tilstræffelig kunne oplyse om, hvorvidt man kan stole paa Folks Selvopgivelser, naar det gjælder Bestatning. Altsaa denne Vættelse ved Affattelsen af et Toldreformforslag, som det unægteligt er i Stedet for at gruppere og specificere Varerne at sætte en Værditold, kan jeg paa ingen Maade slutte mig til. Jeg erkjender — og det skal jeg gjentage — at for flere Varers Bedkommende er det umuligt at faae et stort Beløb ud, hvor man netop ønsker det — og det gjælder netop Tobak — blot gjennem Vægtfortoldning. Men Værdifortoldning anser jeg for at være skuffende, hvad Udbyttet angaar overfor Statskassen, og demoraliserende i allerhøjeste Grad, ikke at tale om, at den, efter min Mening aldeles ikke kan gennemføres med den Organisation af Toldvæsenet, vi nu have.

Det ærede Medlem er fremkommet med flere ganske nye Bestemmelser, hvoraf jeg allerede har nævnt den ene om, at Sukkertolden skal ned sættes, naar man vedtager en Skat netop af den og den Bestaaffenhed. Den anden Bestemmelse gaar ud paa, at Tolden paa Vin, Ærgrter og Olivenolie — der staar vistnok et urigtigt Nummer angivet for det, men jeg tror nok, at det er Olivenolie — skal ned sættes, lige overfor de Lande, som stille os lig med de mest begunstigede. Det kan aabenbart kun tage Sigte paa Spanien, men det stiller sig jo ganske vist noget tvivlsomt, hvorledes man skulde komme til at an-

vende saadanne Bestemmelser. Et meget nærliggende Spørgsmaal vilde det jo være, om den ærede Forslagsstiller anser Frankrig for at være et Land, der stiller os lige med de mest begunstigede. Dersom den ærede Forslagsstillers Mening er den, vilde hans Beregninger om den forventede Toldindtægt være urigtige, thi saa maa man strax for den aller væsentligste Del eller for en stor Del af Vinen anlægge en lavere Maalestof end heregnet. Men selv om det ærede Medlem ikke regner Frankrig med mellem de Lande, der stiller os blandt de mest begunstigede, hvorledes skulle vi saa komme til at stille os lige overfor de spanske Vine? Som bekendt er Grundlaget for det, der indføres her som fransk Vin, for en meget væsentlig Del fransk Vin, der bliver omgjort i Frankrig og vander her ind som fransk Vin. Tror den ærede Forslagsstiller virkelig, at vi ere i Stand til at se paa et saadant Orehoved fransk Vin, om det har fransk Vin til Underlag, thi i saa Tilfælde maatte det ikke komme blandt de begunstigede Vine. Jeg tror, at Bestemmelsen er mere velment, end den egentlig er praktisk gennemførlig. Paa lignende Maade forholder det sig i mine Tanter med den nye § 7, der bestemmer, at, naar Varer fra et andet Land have Udførselspræmie, skal der kunne kræves her en Tillægsoldafgift af det samme Beløb, som Udførselspræmien faktisk beløber sig til. Ved en tidligere Leilighed har jeg allerede gjort opmærksom paa, at man vanskelig kan vente at faae den Anerkjendelse i vedkommende fremmede Land af en masseret Udførselspræmie, at den er en Udførselspræmie. Men selv om man kunde faae den Anerkjendelse, er man endnu meget langt fra at faae bestemt Kvantiteten. Hvorledes forholder det sig med Udførselspræmien paa Sukker fra Tyskland? Sukkerafgiften i Tyskland bliver betalt pr. Centner Roer, og Udførselsgodtgjørelsen bliver betalt pr. Pd. Sukker, og saa har man antaget, at Forholdet mellem Roerne og det Sukker, der kommer ud af Roerne, var det og det, men det er et Forhold, der bestandig forandres. Det er aldeles umuligt at faae præciseret, hvor stor den Udførselspræmie er. Man siger, den er i Gjennemsnit, tilnærmelsesvis, saa stor, men jeg tror ikke, vi kunne faae det andet Lands Anerkjendelse af, at den netop er saa stor, at vi uden videre kunne kræve den som Tillægsafgift.

Det ærede Medlem anførte til Fordel for det af ham fremsatte Forslag, at det indholdt en betydelig Simplifikation, idet der efter hans Beregning kun blev 108 Positioner, af hvilke der i Virkeligheden skulde betales Afgift. Jeg skal anerkjende, at ethvert Skridt,